

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/464/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815207464
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6815207464.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci žalobcu S.. I. P., V.. XX.XX.XXXX, P. XXX XX J., D. Č.. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom R.. F. R.. I. P., V.. XX.XX.XXXX, P. XXX XX J., D. Č.. XXX proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska č. 5, o určenie neplatnosti právneho úkonu/neexistencie právneho vzťahu, takto

rozhodol:

Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 2207941, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.02.2013 je neplatná.

Súd určuje, že dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2207941, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.11.2012 je neplatná.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 05.11.2015 a doplnenou dňa 02.08.2016 sa žalobca domáhal určenia, že dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2207941 zo dňa 07.11.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Na pojednávaní konanom dňa 19.08.2016 uskutočnil zmenu žaloby - jej rozšírenie a žiadal, aby súd určil neplatnosť jednak dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2207941 ako aj aby určil aj neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. 2207941 zo dňa 06.11.2012 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 06.11.2012 žalobca uzavrel so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2207941, v ktorej žalobca podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči žalovanému, ktorý vznikol na základe zmluvy zo dňa 11.10.2007 uzavretej s veriteľom Všeobecnej úverovej banky, a.s.. Poukázal na to, že pôvodný záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vznikol záväzok, ktorý žalobca uznal, bol spotrebiteľskou zmluvou, pretože v nej vystupoval ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 a Všeobecná úverová banka, a. s. vystupovala ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Postúpením pohľadávky právneho predchodcu žalovaného na žalovaného, žalovaný vstúpil do existujúceho právneho vzťahu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy a charakter spotrebiteľského vzťahu medzi žalobcom a žalovaným zostal zachovaný.

2. Žalobca namietal, že dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je neplatná podľa § 49a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že ho urobil v omyle vychádzajúcim zo skutočnosti, ktorá bola pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený tento omyl vyvolala, alebo o ňom musela vedieť. Uviedol, že má ukončené vysokoškolské vzdelanie v odbore ekonomika armády

- proviantné zabezpečenie na Vysokoj vojenskej škole pozemného vojska Ludviga Svobody, Vyškov na Moravě, nemá a ani nedisponuje vedomosťami o základoch odvetvia súkromného práva, a nemal vedomosť o tom, že ust. § 110 ods. 1 spôsobuje uznanie premlčaného záväzku. Zároveň si v čase uznania záväzku nebol vedomý následkov, resp. právnych účinkov premlčania.

3. Poukázal na to, že jednou zo základných náležitostí právnych úkonov sú náležitosti vôle. Vôľa je vadná keď k jej prejavu došlo v dôsledku omylu. Omyl vo vôle spočíva v nesprávnej alebo nedostatočnej predstave o právnych následkoch, ktoré nastanú z právneho úkonu, pričom predpokladom právnej relevancie omylu je, že sa týka rozhodujúcej, teda podstatnej okolnosti.

4. Zo samotnej dohody vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť sa s § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda nemohol vedieť o účinkoch premlčania alebo o inštitúte uznania záväzku a jeho dôsledkoch na jeho právne postavenie.

5. Poukázal na to, že žalovaný svojím konaním porušil § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa pritom na účely zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je formulárovou dohodou, ktorú on ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, nemal možnosť dosiahnuť zmenu ani poznať znenie ustanovenia § 110 ods. 1 OZ, nemohol pri jej uzatvorení vyjednávať, mohol tento návrh buď prijať alebo neprijať.

6. Poukázal tiež na znenie § 558 OZ, podľa ktorého, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do jeho dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Žalobca o tom, že je záväzok, ktorý mu vznikol vo vzťahu k dodávateľovi nevedel a nevedel, že nemá povinnosť ho plniť vo vzťahu k žalovanému, ktorému premlčaním zanikol nárok na jeho vymáhanie a nakoľko nemá právnické vzdelanie, o tomto vedieť ani nemohol. Ak dlžník o premlčaní nevedel, či už pre skutkový omyl (erro facti) alebo právny omyl (error iuris), napríklad preto, lebo nepoznal ustanovenia o premlčaní, jeho uznanie nemá spomenuté právne následky.

7. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody odôvodnil preventívnou povahou určovacej žaloby, pričom jej účelom je poskytnúť ochranu právnomu postaveniu žalobcu a jeho majetkovým právam a pracovnoprávnym nárokom a zabrániť žalobe na plnenie, čím sa naplní preventívna povaha určovacej žaloby. Cieľom určovacej žaloby je vytvoriť pevný základ pre usporiadanie právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným a odstrániť stav právnej neistoty. V tejto súvislosti poukázal na špecifické postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany v spore, ktorého naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere alebo pôžičke je daný, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku aký je jeho skutočný dlh. Aj tu je vždy potrebné mať na zreteli základné interpretačné pravidlo, ktorým je ochrana slabšej strany, poukázal na rozsudok NSSR 1MCdo/1/2009. Naliehavý právny záujem odôvodnil aj skutočnosťou, že v prípade neurčenia neplatnosti dohody o uznaní dlhu, bude nútený plniť tento dlh prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola predložená jeho zamestnávateľovi, čím na základe neplatného právneho úkonu dochádza k porušeniu jeho majetkových a ústavných práv (právo na odmenu za vykonanú prácu).

8. V doplnení žaloby podaním zo dňa 03.10.2016 uviedol, že k podpisu dohody o uznaní dlhu došlo po tom, čo žalobcu opakovane, rôznymi spôsobmi kontaktoval obchodný zástupca/poverený zamestnanec žalovaného s tým, že ak nechce prísť o majetok v dôsledku exekučného konania a nechce aby sa jeho pohľadávka navýšila o ďalšie poplatky spojené s jej uplatnením na súde a následným vymáhaním exekútorom, aby sa dostavil 06.11.2012 do Polusu, kde obchodný zástupca žalovaného, bez toho aby žalobcovi predložil k nahliadnutiu akékoľvek dokumenty, tieto vypísal a žalobcovi ich dal iba k podpisu, bez možnosti oboznámenia sa s ich obsahom s tým, že, od podpisu dohody bude stačiť ak bude žalobca uhrádzať mesačné splátky a žalovaný naňho nepodá žalobu na súd. Prejav vôle žalobcu pri vykonaní predmetného právneho úkonu nesmeroval k uznaniu premlčaného dlhu (o ktorom premlčaní nemal vedomosť) a zároveň bol tento právny úkon uzavretý zo strany žalovaného, ktorý

žalobcu opakovane kontaktoval a zároveň sporné dokumenty ako aj dotazník za žalobcu vypísal kuriér (obchodný zástupca/poverený zamestnanec) žalovaného a neoboznámil ho s obsahom dokumentov. Pri uskutočnení tohto právneho úkonu absentovala slobodná vôľa u žalobcu takýto právny úkon urobiť, pretože nemal vedomosť o tom, že podpisuje aj uznanie záväzku a že tento záväzok je premlčaný. Preto je tento právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 OZ neplatný.

9. Podľa žalobcu dohoda o uznaní záväzku neobsahuje podstatnú náležitosť pre uznanie dlhu - určité vymedzenie právneho dôvodu, t. j. právneho titulu vzniku záväzku, ktorý sa uznáva lebo obsahuje len uvedenie zmluvy bez uvedenia o akú zmluvu ide. Nie je možno spoľahlivo určiť, akého záväzku sa uznanie dlhu v skutočnosti týkalo, nakoľko ten nie je vymedzený určito a presne.

10. K žalobe na preukázanie tvrdených skutočností pripojil dohodu o uznaní záväzku a úhrady pohľadávky v splátkach č. 2207941, dohodu o zrážkach zo mzdy č. 2207941, výpisy z Obchodného registra Všeobecnej úverovej banky, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., list, ktorým bola dohoda o zrážkach zo mzdy doručená zamestnávateľovi žalobcu, prehľad zrazených súm zo mzdy žalobcu.

11. Ďalej žiadal, aby súd vykonal dokazovanie zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom zo dňa 23.11.2011, a zmluvou uzavretou medzi žalovaným a právnym predchodcom žalovaného dňa 11.10.2007, ktoré žiadal vyžiadať od žalovaného, nakoľko ich žalobca už nemá k dispozícii.

12. Žalovaný sa k žalobe vyjadril na pojednávaní konanom dňa 19.08.2016 ako aj písomným podaním zo dňa 17.08.2016, doručeným súdu krátkou cestou na pojednávaní a následne poštou dňa 22.08.2016. Uviedol, že na žalovaného bola pohľadávka postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2011. Predmetnom činnosti žalovaného je mimosúdne vymáhanie pohľadávok. Z tohto dôvodu sa žalovaný pred podaním žaloby na súd primárne pokúsil o mimosúdne urovanie predmetnej pohľadávky, pričom výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobcu pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, nebolo v jeho možnostiach uhradiť ju v celosti a preto listom požiadal žalovaného o možnosť úhrady pohľadávky v splátkach a zároveň navrhol splácanie formou zrážok vykonávaných z jeho mzdy vo výške 100,- € mesačne. Keďže žalovaný nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania, poskytol žalobcovi ešte možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach. Z uvedeného dôvodu uzavrel so žalobcom dňa 06.11.2012 dohodu, v ktorej žalobca uznal čo do dôvodu a výšky svoj záväzok a zaviazal sa pohľadávku splatiť v pravidelných mesačných splátkach formou zrážok z jeho mzdy. Žalobca zároveň podpísal aj dotazník, v ktorom potvrdil, že žalovaný vypracoval a predložil dohodu na základe jeho požiadavky a výška splátok a doba splácania je vyjadrením jeho záujmu a schopnosti jeho záväzok uhradiť, vyhlásil, že všetky finančné nároky veriteľa uvedené v dohode sú správne vypočítané a chce ich uhradiť, že berie na vedomie, že uznanie premlčaného dlhu má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie vymáhateľnosti na súde, že dohodu chce uzavrieť, že mu boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania a je ochotný v prípade nesplnenia svojho záväzku sa podrobiť rozhodcovskému konaniu.

13. Podľa žalovaného z formálneho i materiálneho hľadiska spĺňa dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka dlh zaplatiť. Poukázal na to, že žalobca v dohode aj dotazníku potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch s tým spojených. Uviedol, že žalovaný napriek tomu, že nebol povinný žalobcovi vyhovieť a mohol sa s celou pohľadávkou obrátiť priamo na súd, umožnil žalobcovi splácanie dlžnej sumy v mesačných splátkach a v záujme žalobcu sa snažil predísť súdnemu konaniu. Je logické, že žalovaný si musí zabezpečiť vymožitelnosť svojej pohľadávky pre prípad neskoršieho neplnenia splátkového kalendára a to práve uznaním dlhu, s čím je spojené aj plynutie novej premlčacej doby. Uzavretím dohody žalobca prejavil svoju slobodnú vôľu takúto dohodu uzavrieť a bol si vedomý svojho záväzku. Dohoda bola uzatvorená na základe požiadavky žalobcu. Obsah dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobca nemal možnosť oboznámiť a v pokoji si ju prečítať a mal možnosť v prípade ak mal záujem dohodu uzatvoriť ju podpísať, resp. ju odmietnuť. Uzatvorením dohody nedošlo k zhoršeniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa, naopak žalovaný mu poskytol možnosť plniť už existujúci splatný záväzok v splátkach. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ktoré podrobili obdobným dohodám o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach súdnej kontrole a mali za to, že tieto dohody boli uzavreté platne. Jedná sa napr. o rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.11.2014,

sp. zn. 15Co/239/2014, zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 15Co/28/2013, Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.03.2014, sp. zn. 9Co/35/2013, zo dňa 10.06.2014, sp. zn. 9Co/41/2013, Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.05.2014, sp. zn. 11Co/187/2014, Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.07.2014, sp. zn. 25Co/84/2013, Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 7Co/82/2014 a zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 16Co/252/2013.

14. Dohodu o uznaní záväzku nie je možné podľa žalovaného považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Pohľadávku, ktorá bola v dohode uznaná nadobudol žalovaný zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.11.2011 od Všeobecnej úverovej banky, a.s., ktorá mala pohľadávku voči žalobcovi, ktorá vznikla zo spotrebiteľskej zmluvy. Obsahom dohody uzavretej medzi žalobcom a žalovaným bolo jednak uznanie záväzku zo strany žalobcu, ako aj zmena obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočívala v tom, že žalobcovi bolo umožnené splácať záväzok v splátkach. Uviedol, že pri tejto dohode žalovaný ako postupník nemá postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože neposkytoval žalobcovi žiadnu službu. Na dohodu sa teda nevzťahujú ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tu poukázal na rozsudok súdneho dvora Európskej únie vo veci C45/96 Bayerische Hypotheken und Wechselbank proti Edgar Dietzinger, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp. zn. 3Co/46/2013, ktorý vyhodnotil, že neprijateľnosť podmienok nie je možné aplikovať na uzatváranie ďalších zmluvných dojednaní v rámci už existujúceho spotrebiteľského záväzkového vzťahu.

15. Vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že dohoda bola uzatvorená na základe žiadosti žalobcu, je uzatvorená v súlade s tej dobe platným právnym poriadkom a má všetky zákonné náležitosti potrebné pre jej platnosť. Zákonodarcu v žiadnom právnom predpise účinnom v čase uzatvorenia dohody neuvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako forma zabezpečenia záväzkov, je pri spotrebiteľských zmluvách zakázaná a neplatná.

16. Namietal, že na predmetnom určení nie je daný naliehavý právny záujem, pričom jeho existencia je predpokladom úspešnosti určovacej žaloby. Poukázal na rozsudok NSSR zo dňa 18.06.2007, sp. zn. 1Cdo/91/2006. K vyjadreniu pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou uzavretú dňa 08.12.2011 medzi VÚB, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., zmluvu o poskytnutí flexipôžičky uzavretú medzi VÚB, a.s. a žalobcom dňa 11.10.2007, žiadosť žalobcu adresovanú žalovanému dňa 15.05.2012, dotazník k dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a rozhodcovskej zmluve.

17. Medzi stranami neboli sporené tvrdenia o tom, že dňa 06.11.2012 uzavrel žalobca so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č.2207941, tvrdenie, že toho istého dňa uzavrel žalobca so žalovaným dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 2207941, tvrdenie, že dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach bol žalobcom uznaný záväzok, ktorý vznikol zo zmluvy uzavretej medzi žalobcom a VÚB, a.s. dňa 11.10.2007.

18. Dokazovanie súd vykonal výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. 2207941, dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. 2207941, výpisom z OR VÚB, a.s., výpisom z OR spoločnosti EOS KSI Slovensko, dohodou o zrážkach zo mzdy, listom, ktorým bola dohoda o zrážkach zo mzdy zaslaná zamestnávateľovi žalobcu, s výpisom vykonaných zrážok, zmluvou o poskytnutí flexipôžičky uzavretou medzi VÚB, a.s. a Ing. Radoslavom Baranom dňa 11.01.2007, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok uzavretou medzi VÚB, a.s. a žalovaným dňa 08.12.2011, listom žalobcu žalovanému, ktorý mu bol doručený 17.05.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi VÚB, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., dňa 08.12.2011, výzvou na predčasné splatenie zostatku úverov s príslušenstvom zo dňa 13.05.2008, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

19. Z dohôd predložených žalobcom mal súd preukázané, že dňa 06.11.2012 uzavrel žalobca so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 2207941. V bode 2 dohody žalobca uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi (žalovanému), ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s. č. 48512010917007 zo dňa 11.10.2007 vo výške istiny 2 983,46 €, ostatného príslušenstva vo výške 82,17 €, nákladov na inkasné konanie 150,- € a úroku z omeškania vo výške 23,90 % ročne zo sumy 2 983,46 € od 15.11.2011 do dňa poslednej splátky podľa dohody. Žalobca mal podpisom dohody vyhlásiť, že má vedomosť o

premlčaní dlhu a jeho následkoch. V bode 3 dohody sa žalobca zaviazal zaplatiť svoj záväzok voči žalovanému v mesačných splátkach vo výške 150,- € vždy do 10-teho dňa v mesiaci s dátumom prvej splátky 10.12.2012. V čl. 4.3 dohody strany vyhlásili, že dohoda bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, že si ju strany pred podpisom prečítali, porozumeli jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísali.

20. Toho istého dňa podpísal žalobca dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 2207941. V čl. I. dohody je vyhlásenie, že spoločnosť (žalovaný) má voči klientovi (žalobcovi) pohľadávku, ktorá vznikla tým, že účastníci uzatvorili dohodu o uznaní dlhu č. 2209741, v ktorej sa klient - žalobca zaviazal uhradiť záväzok vo výške 5 865,31 € a ďalšie prípadné záväzky, ktoré vyplývajú z uzatvorenej dohody o uznaní dlhu. V čl. II. dohody uzatvorili jej účastníci v zmysle § 551 OZ na zabezpečenie pohľadávky žalovaného uvedenej v čl. I. dohodu o zrážkach zo mzdy príp. iných príjmov, z ktorým sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú žalobca poberá od svojho zamestnávateľa. Dohodli sa, že na základe dohody je zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy žalobcu na účet a pod variabilným symbolom tam uvedeným vo výške 100,- € mesačne.

21. Zo žalobcom uvádzaného nesporného tvrdenia vyplynulo, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy vykonával zamestnávateľ žalobcu v prospech žalovaného od februára 2013 zrážky po 100,- € mesačne. Do septembra 2015 bolo zrazených spolu 32 splátok, teda suma 3 200,- €.

22. Z listiny predloženej žalovaným, označenej ako dotazník, vyplynulo, že dňa 06.11.2012 pri podpise dohôd o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, žalobca podpísal aj dotazník k týmto dohodám. V dotazníku sa konštatuje, že sa vyplňa na základe žiadosti žalobcu o uzatvorenie splátkového kalendára so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. za účelom preverenia vážnosti jeho požiadavky a zrozumiteľnosti predloženej dohody. V dotazníku sú nasledujúce vyhlásenia: a/ vyhlásenie, že spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. vypracovala a predložila dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach na základe požiadavky žalobcu a výška splátok a doba splácania je vyjadrením záujmu žalobcu a jeho schopnosti záväzok uhradiť, b/ vyhlásenie, že všetky finančné nároky veriteľa uvedené v dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach sú správne vypočítané a žalobca ich chce uhradiť, c/ vyhlásenie, že žalobca berie na vedomie, že uznanie premlčaného dlhu má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde, d/ vyhlásenie, že žalobca dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach chce uzatvoriť, e/ vyhlásenie, že žalobcovi boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, f/ vyhlásenie, že chce uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu a g/ vyhlásenie, že dotazník vyplnil dobrovoľne a pravdivo podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia. Pod každým vyhlásením sú na zaškrtnutie dve možnosti a to „súhlasím alebo nesúhlasím“, pričom pod každým vyhlásením je zaškrtnutá možnosť „súhlasím“.

23. Súd mal preukázané, že dňa 11.10.2007 uzavrel žalobca so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. zmluvu o poskytnutí flexipôžičky reg. č. 004851201091007, na základe ktorej sa veriteľ - VÚB, a.s. zaviazal žalobcovi poskytnúť bezúčelový úver vo výške 100 000,- Sk a žalobca sa zaviazal tento úver splácať v 60-tich splátkach vo výške 2 583,12 Sk, so splatnosťou prvej splátky 07.11.2007 a poslednej 11.10.2012.

24. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru mal súd preukázané, že žalobca napriek predchádzajúcim upomienkami VÚB, a.s. neuhradil dlžnú pohľadávku banky z titulu zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, preto VÚB, a.s. listom zo dňa 13.05.2008 v súlade s čl. VI. Všeobecných obchodných podmienok vyzvala žalobcu na predčasné splatenie úveru vrátane jeho príslušenstva do 15 dní od doručenia výzvy.

25. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB, a.s. a žalovaným dňa 08.12.2011 mal súd preukázané, že splatnosť pohľadávky bola VÚB, a.s. vyhlásená 17.06.2008.

26. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky a prílohe k zmluve mal súd tiež preukázané, že pohľadávka VÚB, a.s. z titulu zmluvy o poskytnutí flexipôžičky uzavretej medzi žalobcom a VÚB, a.s. dňa 11.10.2007 bola dňa 08.12.2011 postúpená na žalovaného.

27. Z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 26.10.2016 mal súd preukázané, že k podpisu dohôd o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach a o zrážkach zo mzdy predchádzalo to, že žalovaný zaslal

žalobcovi 2 alebo 3 listy, že majú voči nemu pohľadávku, s tým, aby sa im ozval a aby sa to začalo riešiť. Žalobca mal voči žalovanému niekoľko pohľadávok, preto mu napísal list, jednalo sa o list z mája 2012, ktorý v konaní predložil žalovaný, v ktorom žalobca žalovaného žiadal, že chce svoju situáciu riešiť, ale že nie je schopný zaplatiť svoje dlhy naraz, a preto ich žiada o splátky. Pri telefonických rozhovoroch žalovaný žiadal žalobcu o uhrádzanie pohľadávok v splátkach od 150 - 250,- € mesačne, aby došlo k čo najskoršiemu splateniu dlhu/dlhov. Po tom, čo žalobca napísal žalovanému list, dal mu žalovaný telefón na jedného zamestnanca, s ktorým sa žalobca následne skontaktoval. Samotné uzavretie dohôd sa uskutočnilo tak, že sa žalobca so zamestnancom žalovaného stretol v obchodnom centre Polus v Bratislave (žalobca v danom čase býval v Bratislave), kde zamestnanec žalovaného doniesol papiere, ktoré žalobca len podpísal, pričom mu zamestnanec žalovaného uviedol kde to má podpísať a odovzdal mu kópie týchto listín. Celé stretnutie trvalo len asi 10 minút. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že si neprečítal dokumenty, ktoré podpisuje, pozrel si len sumu, ktorú má splácať, žalobcovi nebolo umožnené zobrať si listiny domov na prečítanie, zamestnanec žalovaného uviedol, že žalobcovi tieto listiny dať nemôže. Zamestnanec žalovaného žalobcovi nič ohľadne obsahu listín, ktoré žalobca podpísal nevysvetlil, ani čo sa týka dotazníka, ktorý žalobca podpisoval. Žalobca sa zamestnanca žalovaného pýtal, či má dotazník nejaký význam, na čo mu tento povedal, že nie, že je to len dotazník, že to berú ako prieskum. Predmetný dotazník vyplnil zamestnanec žalovaného, žalobca ho len podpísal. Na stretnutie so žalobcom pritom už prišiel s vyplneným dotazníkom. Žalobca uviedol, že jeho úmyslom na stretnutí so zamestnancom žalovaného bolo riešiť svoj dlh voči žalovanému, ktorý chcel zaplatiť v splátkach. Uviedol tiež, že si bol vedomý, že mal dlh, ktorý vznikol z pôvodnej zmluvy uzavretej z VÚB, a.s.. Žalobca si pri podpise dokumentov nebol vedomý, aké právne následky má uznanie dlhu, nemal to odkiaľ vedieť. Zamestnanec žalovaného žalobcu pri podpise listín ústne neupozornil na to, že dlh je premlčaný ani mu nevysvetlil následky, ktoré premlčania dlhu spôsobuje.

28. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

32. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

35. Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

36. Podľa § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť desaťročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

37. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

38. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

39. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

40. Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

41. Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

42. Podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

43. Podľa § 323 ods. 2 Obchodného zákonníka za uznanie nepremľčaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

44. Podľa § 2 ods. písm. q/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku agresívnou obchodnou praktikou konanie, ktoré obťažovaním, nátlakom vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraným vplyvom podstatne zhoršuje alebo je spôsobilé významne zhoršiť slobodu výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil,

45. Podľa § 2 ods. písm. r/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praxe na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil,

46. Podľa § 2 ods. písm. u/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti,

47. Podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

48. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

49. Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

b/ podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

50. Podľa § 7 ods. 2 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu dohôd o uznaní záväzku používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

51. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach malo zo strany žalobcu dôjsť k uznaniu záväzku ktorý vznikol na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky uzavretej dňa 11.10.2007 medzi žalobcom a Všeobecnou úverovou bankou a.s., ako právnym predchodcom žalovaného. Táto zmluva bola spotrebiteľskou zmluvou, pretože v nej žalobca vystupoval ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorý pri ich uzatváraní nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalovaného ako dodávateľ, konajúci pri ich uzatváraní v rámci svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka). Zároveň sa jednalo o zmluvu spadajúcu pod rámec Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pohľadávka z vyššie uvedenej spotrebiteľskej zmluvy bola postúpená v zmysle § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka na žalovaného. Súd má za to, že spotrebiteľský charakter záväzkov vzniknutých z týchto zmlúv zostal zachovaný aj po postúpení pohľadávky na žalovaného. Postúpením pohľadávky na tretí subjekt sa charakter pohľadávky ani charakter záväzku, z ktorého vznikla nemení a nemení sa ani pri vymáhaní pohľadávky, resp. pri akýchkoľvek následných právnych úkonoch týkajúcich sa pohľadávky, napr. pri jej zabezpečení. Žalobca postúpením pohľadávky nestratil postavenie spotrebiteľa a žalovaný má naďalej postavenie dodávateľa, pričom tu má súd na mysli dodávateľa v širšom zmysle, tak ako ho definuje Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 pretože ako právny zástupca pôvodného dodávateľa vstúpil do jeho právneho postavenia. Takého postavenie má aj pri úkonoch týkajúcich sa zabezpečenia pohľadávky vyplývajúcej z tohto záväzkovo-právneho vzťahu, alebo jej vymáhania. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmlúv z ktorých vznikol záväzok uznaný v dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, súd posúdil aj právne vzťahy na tieto nadväzujúce, resp. s nimi súvisiace, teda aj dohodu o uznaní záväzku a dohodu o zrážkach zo mzdy ako spotrebiteľské právne vzťahy a aplikoval na je ustanovenia § 52 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu ich uzavretia, ako aj Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu ich uzavretia.

52. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Keďže sa jedná o určovanie žaloby v zmysle § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či je daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Podľa ustálenej judikatúry podmienka naliehavého právneho záujmu nie je splnená, ak určovacia žaloba neslúži potrebám praktického života, ale ňou len dochádza k zbytočnému rozmnožovaniu sporov, napríklad, ak by napriek konaniu o určovacej žalobe muselo nasledovať ďalšie konanie (napr. konanie na plnenie). Naliehavý právny záujem na požadovanom určení však je v zásade daný vtedy, ak sa určovacou žalobu môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, alebo ak by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým. Naliehavý právny záujem je daný aj vtedy, ak sa prostredníctvom určovacej žaloby môže dosiahnuť úprava tvoriaca určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov. Vtedy je žaloba na určenie prípustná napriek tomu, že je možná i iná žaloba (porovnaj napr. rozhodnutia NS SR zo dňa 30.06.2009, sp.zn. 4Cdo 111/2008 a zo dňa 06.12.2012, sp. zn 5Cdo 31/2011).

53. Súd skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu osobitne vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy a osobitne vo vzťahu k dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy mal za to, že naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti je daný. Požadovaným určením, ak by súd vyslovil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy sa zabráni žalovanému vykonávať zrážky zo mzdy na základe tejto dohody a vznikne mu potreba uplatnenia pohľadávky na súde. V takomto prípade bude pohľadávka žalobcu podrobená súdnemu prieskumu a teda súdnej kontrole jej dôvodnosti a zákonnosti, čím dôjde k zlepšeniu právneho postavenia žalobcu, nadobudnutiu väčšej právnej istoty ohľadne plneného dlhu. Súd má za to, že na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je vždy daný naliehavý právny záujem zo strany povinnej osoby z dôvodu,

že na jej základe dochádza priamo, bez potreby súdneho konania a judikovania pohľadávky súdom, k postihnutiu majetkových práv povinnej osoby.

54. Vo vzťahu k dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach mal súd za to, že v spojení s určením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy by v prípade požadovaného určenia rozhodnutie o určovacej žalobe odstránilo stav právnej neistoty žalobcu, prameniacej z nevyriešenej otázky, či pohľadávka žalovaného voči žalobcovi je premlčaná a to s ohľadom na existenciu dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Rozhodnutie o určovanej žalobe môže v prípade požadovaného určenia vytvoriť pevný rámec usporiadania vzťahov medzi žalobcom a žalovaným tým, že sa medzi stranami vyrieši sporná otázka premlčania, pretože v prípade určenia neplatnosti dohôd o uznaní nie je sporné, že právo žalovaného voči žalobcovi zo zmluvy s VÚB, a. s. premlčané je. Tým sa môže efektívne predísť žalobe na plnenie zo strany žalovaného, keďže je dôvodné predpokladať, najmä s ohľadom na ust. § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v účinnom znení, že si žalobca premlčané právo žalobou na plnenie na súde uplatňovať nebude. Naliehavý právny záujem žalobcu súd skúmal aj s ohľadom postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, majúci na zreteli základné interpretačné pravidlo, ktorým je ochrana slabšej strany a teda, že spotrebiteľ z hľadiska jeho právnej istoty potrebuje mať vyriešenú otázku premlčania jeho dlhu voči veriteľovi, nečakajúc na to, či žalovaný voči nemu podá žalobu na plnenie, kde by sa táto otázka riešila ako prejudiciálna (porovnaj uznesenie NS SR zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1MCdo 1/2009). Pri riešení otázky či naliehavý právny záujem je daný pritom súd vychádzal z toho, že v čase rozhodnutia medzi stranami neprebíha konanie o plnenie povinnosti žalobcu voči žalovanému z pôvodného záväzkovo-právneho vzťahu (zmluvy medzi žalobcom a VÚB, a. s.).

55. Dohodu o zrážkach zo mzdy č. 2207941 upravuje ustanovenie § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ide o dohodu medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že pohľadávka veriteľa bude splnená zrážkami zo mzdy (prípadne iných príjmov) dlžníka, ktoré bude vykonávať platiteľ mzdy dlžníka a vyplácať ich priamo veriteľovi. Jedná sa o inštitút slúžiaci na zabezpečenie pohľadávky veriteľa. Má akcesorickú povahu vo vzťahu k záväzkovo-právnomu vzťahu, z ktorého zabezpečovaná pohľadávka vznikla. Preto je neplatný hlavný záväzkovo-právny vzťah, je neplatná aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Dohoda musí mať písomnú formu a jej podstatnými náležitosťami sú a) vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, b) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom, že o tom, že bude dochádzať k vykonávaniu zrážok zo mzdy, resp. iných príjmov dlžníka v dohodnutom rozsahu. Výška zrážok môže ale nemusí byť v dohode uvedená, táto však nesmie presiahnuť výšku, v akej by zrážky bolo možné vykonávať pri výkone rozhodnutia. Ustanovenie § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na rozdiel od napríklad § 558 Občianskeho zákonníka výslovne nestanovuje akým spôsobom má byť v dohode o zrážkach zo mzdy vymedzená zabezpečovaná pohľadávka. Spôsob vymedzenia, resp. konkretizácie zabezpečovanej pohľadávky však možno vyvodiť zo všeobecnej požiadavky určitosti a zrozumiteľnosti právnych úkonov (§ 37 Občianskeho zákonníka). Tá musí byť vymedzená dostatočne určito a zrozumiteľne a tak, aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou.

56. Ako dôvod vzniku zabezpečovanej pohľadávky bola v dohode o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným uvedená dohoda o uznaní dlhu č. 2207941. Dohoda o uznaní dlhu je zabezpečovací inštitút, ktorý nespôsobuje vznik, zmenu alebo zánik nových práv a povinností. Preto je zrejmé, že z dohody o uznaní dlhu žalovanému žiadna pohľadávka voči žalobcovi vzniknúť nemohla. Z tvrdení žalovaného bolo v konaní zrejmé, že chcel dohodou o zrážkach zabezpečiť pohľadávku vzniknutú z dohody o uznaní dlhu, pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, uzavretej medzi žalobcom a pôvodným veriteľom - VÚB, a. s. dňa 11.10.2007. Žalobca tvrdil, že ňou chcel zabezpečiť všetky pohľadávky, ktoré mal voči žalovanému. Strany svoju vôľu zrozumiteľným spôsobom v dohode nevyjadrili. Keďže dohoda o zrážkach zo mzdy má zákonom predpísanú písomnú formu, musia byť všetky jej povinné náležitosti uvedené písomne. Vôľu strán, ktorá v dohode nebola vyjadrená dostatočne zrozumiteľne nie je možné nahrádzať výkladom jej prejavu, pretože výkladom nie je možné obsah právneho úkonu meniť alebo dopĺňať. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje zrozumiteľné vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, preto je v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

57. Vo vzťahu k dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach ma súd za to, že bola podpísaná v čase, keď právo žalovaného zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky bolo už premlčané. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že úver z tejto zmluvy bol právnym predchodcom

žalovaného zosplatnený 17.06.2008. Nasledujúci deň, teda 18.06.2008 si mohol veriteľ, v tom čase ešte VÚB, a. s. prvýkrát uplatniť právo zo zmluvy o úvere na súde. Toto právo sa premlčalo v zmysle § 100 ods. 1 v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka uplynutím 3 ročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, právnu úpravu ktorého súd na premlčanie v súlade s § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 aplikoval, pretože mal za to, že je pre spotrebiteľa priaznivejšia. Právo veriteľa zo zmluvy o flexipôžičke uzavretej s VÚB, a. s. sa premlčalo uplynutím 3 ročnej premlčacej doby dňa 18.06.2011. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávok v splátkach č. 2207941, ktorou bolo právo z tejto dohody uznané, bola podpísaná 06.11.2012, čiže v čase, keď už bolo premlčané.

58. Posúdiac obsah dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach ako aj okolností, za ktorých bola podpísaná má súd za to, že k jej uzavretiu došlo použitím nekalej obchodnej praxe zo strany žalovaného podľa § 7 ods. 2 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože žalovaný pri ich uzatváraní nekonal s odbornou starostlivosťou, naopak konal v rozpore so zásadou dobrej viery a v rozpore s dobrými mravmi, najmä ako sú chápané na účely zákona o ochrane spotrebiteľa, teda v § 4 ods. 8 tohto zákona. Žalovaný dohodu o splátkovom kalendári účelovo spojil s uznaním dlhu, aby tým dosiahol výlučne svoj prospech v podobe zhojenia premlčania práva vyplývajúceho z úverovej zmluvy a obnovenie plynutia novej premlčacej doby a súčasne využil omyl, resp. nedostatočnú znalosť právnej úpravy premlčania a jeho následkov zo strany žalobcu. Žalovaný žalobcu osobitne neupozornil na skutočnosť, že jeho nárok je premlčaný, ani mu neobjasnil aké právne následky premlčania nároku spôsobuje, čím obmedzil jeho možnosť rozhodnúť sa na základe dostatočných informácií a znalostí situácie. Z rozhodovacej činnosti je súdu známe a vyplýva to aj z výpisu z obchodného registra žalovaného, že žalovaný je spoločnosťou špecializujúcou sa na factoring a forfaiting, čiže nakupovanie pohľadávok a ich súdne a mimosúdne vymáhanie, ktorá pri svojej činnosti využíva právne služby silnej advokátskej kancelárie. Žalovaný pri uzavretí dohôd o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach využil túto faktickú aj odbornú prevahu voči žalobcovi a bez dostatočného objasnenia skutkových okolností, obsahu, ako aj právnych dôsledkov právneho úkonu pre žalovaného ho nechal podpísať dohodu o uznaní a úhrade pohľadávky v splátkach, čím takýmto konaním, v rozpore so zásadou dobrej viery, dosiahol podstatné zlepšenie svojho právneho postavenia. Pritom výhoda, ktorú na druhej strane žalovanému ponúkol vo forme splátkového kalendára je v zjavnom nepomere k výhode získanej žalovaným.

59. Obsah dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach vypracoval žalovaný, žalovaný nemal možnosť ich obsah nijakým spôsobom ovplyvniť, najmä nemal možnosť vylúčiť uznanie dlhu (bod 2 dohody) a uzavrieť len dohodu o zaplatení dlhu v splátkach (bod 3 dohody). Ak teda žalobca chcel dosiahnuť možnosť zaplatiť dlh v splátkach, musel tento dlh najprv uznať. Z vykonaného dokazovania pritom vyplynulo, že primárnym úmyslom a cieľom žalobcu pri uzatváraní týchto dohôd bolo dosiahnutie splátkového kalendára, pretože nemal dostatok finančných prostriedkov na jednorazovú úhradu dlhov.

60. Neobstojí argumentácia žalovaného, že tým, že so žalobcom uzavrel dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávok v splátkach, mu vlastne urobil ústupok tým, že mu umožnil dlh splácať bez toho, aby sa navýšil o súdne trovy, prípadne trovy exekúcie. Žalovaný vedel, že keby si svoje nároky voči žalobcovi uplatnil v čase podpísania dohôd na súde, bolo by jeho právo oslabené premlčaním a v prípade vzniesenia námietky premlčania zo strany žalobcu, by mu právo nebolo priznané. Neobstojí ani argument žalovaného, že posilnenie jeho postavenia uznaním dlhu bolo odôvodnené súčasným poskytnutím splátkového kalendára žalobcovi, aby počas splácania dlhu nedošlo k premlčaniu jeho práva, pretože v čase uzavretia dohôd boli práva žalovaného už premlčané. Práve naopak, skombinovaním dohody o splátkovom kalendári s dohodou o uznaní dlhu, žalovaný pod rúškom ústupku voči žalovanému získal pre seba neprímeranú výhodu v podobe zhojenia premlčania nároku a teda obnovenia jeho neohrozeného uplatnenia tohto nároku na súde.

61. Pokiaľ sa jedná o vyhlásenie, že žalobca mal pri podpise dohody vedomosť o premlčaní dlhu a jeho právnych následkoch, je toto irelevantné a bez právneho významu, nakoľko výsluchom žalobcu bolo preukázané, že tomu tak nebolo. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že ho zamestnanec žalovaného na skutočnosť, že dlh je premlčaný neupozornil. Dohodu a dotazník podpísal v rýchllosti, bez ich podrobného čítania. Vo vzťahu k dotazníku v ktorom sa nachádzajú pre žalobcu dôležité vyhlásenia súd podotýka, že už len zo samotného označenie tohto dokumentu ako „DOTAZNÍK“ nevyplýva, že by mal žalobca očakávať, že bude obsahovať pre neho právne významné skutočnosti resp. vyhlásenia. Najmä keď

samotný zamestnanec žalovaného jeho výzvam pred žalobcom bagatelizoval. Preto neoboznámene sa s obsahom dotazníka pred jeho podpisom za daných okolností nemôže byť žalobcovi na ľarchu.

62. Bez zložitého právneho posudzovania je zrejmé, že ak by žalobca vedel, že v čase podpisu dohody o uznaní je jeho dlh voči žalovanému premlčaný ako aj o následkoch premlčania, nebol by dohodu o uznaní podpísal. Žalovaný v konaní uviedol niekoľko rozhodnutí krajských súdov, ktoré považovali obdobné dohody o uznaní záväzku za platné a z odôvodnenia ktorých okrem iného vyplývalo, že dlžník môže mať z rôznych dôvodov záujem uznať aj premlčaný dlh. V tomto prípade však o taký prípad nejde, čo je zrejmé už so samotnej skutočnosti, že sa žalobca z tohto dôvodu domáha určenia neplatnosti dohody o uznaní. Ak by uznanie urobil pri plnom vedomí o premlčaní dlhu, jeho následkoch a následkoch uznania vo vzťahu k premlčaniu, ďalej by dlh voči žalovanému splácal a neinicioval by to predmetné konanie.

63. Náš právny poriadok v klasických súkromnoprávných vzťahoch vychádza z prezumpcie znalosti zákonov, resp. zásady „neznalosť zákona neospravedlňuje“. Túto zásadu Najvyšší súd Slovenskej Republiky vo vzťahu k spotrebiteľom už prelomil v rozhodnutí zo dňa 16. 1. 2013, sp. zn. 6 MCdo 9/2012, v ktorom uviedol, že „kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov (akým je v danej veci zákon o bankách) zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu“. Uvedený záver najvyšší súd vyslovil vo vzťahu k zákonu o bankách. Pritom je zrejmé, že je existuje rozdiel medzi zákonom o bankách, ako vysoko špecializovaným zákonom, pri ktorom je asi len veľmi ťažko možné od bežného človeka - spotrebiteľa predpokladať a očakávať jeho znalosť a Občianskym zákonníkom. Napriek tomu, že Občiansky zákonník predstavuje základný súkromnoprávny kódex upravujúci právne vzťahy medzi občanmi je aj vo vzťahu k normám tu obsiahnutým potrebné dospieť k záveru, že nebude od spotrebiteľa možné očakávať detailnú znalosť všetkých jeho ustanovení. Súd má za to, že od priemerného spotrebiteľa nie je možné očakávať znalosť právnej úpravy uznania záväzku, resp. uznania dlhu a právnych následkov s tým spojených, najmä vo vzťahu k premlčaniu.

64. Náš právny poriadok dokonca upustil aj od všeobecného predpokladu znalosti právnej úpravy premlčania zo strany spotrebiteľov. Tento záver vyplýva z právnej úpravy zákona o ochrane spotrebiteľa, do ktorého bolo novelou zák. č. 201/2014 Z. z., účinnou od 01.05.2014, doplnené ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Predmetné ustanovenie bolo prijaté do nášho právneho poriadku právne z dôvodu potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľov, ktorí v konaniach o nárokoch uplatnených proti nim veriteľmi nevznášali námietky premlčania, práve kvôli neznalosti príslušnej právnej úpravy.

65. Uzavretie dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach bolo dosiahnuté použitím nekalej obchodnej praktiky zo strany žalovaného. Ba čo viac, samotné dohody predstavujú podľa názoru súdu nekalú obchodnú prax, nakoľko sú v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti. V zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sú nekalé obchodné praktiky zakázané a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. V zmysle § 7 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa sa používanie nekalých obchodných praktík zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto má súd za to, že dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach svojim účelom odporuje Zákona na ochranu spotrebiteľa a v ňom zakotvenej ochrane spotrebiteľa pred nekalými obchodnými praktikami a je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

66. Nad rámec odôvodnenia súd uvádza, že pokiaľ právny zástupca žalovaného vo vyjadrení poukázal na rozhodovaciu činnosť, v ktorých súdy posúdili obdobné dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky za platné, rozhodovacia prax v tejto otázke nie je ustálená. Súd poukazuje na niekoľko

rozhodnutí krajských soudů, které v této otázce, při obdobných skutkových okolnostech zaujali opačné stanovisko a mali za to, že takáto dohoda o uznání závázku a úhrade pohľadávky v splátkach je neplatná. Jedná sa napríklad o rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.07.2013, sp. zn. 16Co/277/2013, zo dňa 30.05.2013, č. k. 16Co/1/2013, zo dňa 31.03.2016, sp. zn. 12Co/108/2013, zo dňa 21.10.2015, sp. zn. 17Co/1225/2014, Krajského súdu Prešov zo dňa 11Co/37/2012, zo dňa 09.07.2013, sp. zn. 12Co/62/2013, Krajského súdu Žilina zo dňa 15.07.2015, sp. zn. 10Co/17/2015, resp. Krajského súdu Trenčín zo dňa 17.09.2014, sp. zn. 17Co/819/2013.

67. O trovách konania strán sporu súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý v konaní úspešný nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Revúca (§ 357 v spojení s § 362 ods. 1 a v spojení s § 125 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).